

POSTANOWIENIE

Dnia 26 stycznia 2017 r.

Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie VI Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Barbara Ciwińska

Protokolant Izabela Katryńska

po rozpoznaniu w dniu 26 stycznia 2017 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z wniosku S. K. z udziałem A. B.

o zmianę kontaktów ojca z małoletnim P. B.

oraz z wniosku A. B. z udziałem S. K.

o zmianę kontaktów ojca z małoletnim P. B.

postanawia

1. zmienić postanowienie tegoż sądu z 23.07.2015 roku w sprawie V. N. 46/15 w punkcie 1b określając, że ojciec będzie przywoził syna po kontaktach weekendowych do domu matki w niedzielę na godzinę 18:00,
2. sprecyzować zobowiązanie określone w punkcie 3 postanowienia tegoż sądu z 23.07.2015 roku w sprawie V. N. 46/15, ustalając, że spotkania terapeutyczne stron mają odbywać się w W.,
3. ustalić, że w przypadku nieodbycia się kontaktów weekendowych z powodów leżących po stronie matki lub dziecka mają się one odbyć w kolejny przypadający weekend,
4. dodatkowo ustalić, iż S. K. może opiekować się osobiście małoletnim synem P. B. urodzonym (...) poza miejscem zamieszkania dziecka i bez obecności matki:
 - a) przez pierwszy tydzień ferii zimowych, w 2017 roku od soboty 11 lutego godzina 10:00 do soboty 18 lutego godzina 18:00,
 - b) w czasie wakacji letnich w pierwszym tygodniu sierpnia od pierwszej soboty sierpnia godzina 10:00 do następnej soboty godzina 18:00, w roku 2017 r. będzie to od 5 sierpnia do 12 sierpnia,
 - c) w czasie Ś. Wielkanocy od Niedzieli Wielkanocnej godzina 16:00 do wtorku godzina 16:00,
 - d) w czasie Świąt Bożego Narodzenia od 25 grudnia godzina 16:00 do 28 grudnia godzina 16:00,
5. zobowiązać A. B. do wydawania ojcu małoletniego na tak określone kontakty,
6. zagrozić A. B. nakazaniem zapłaty na rzecz S. K. kwoty 100 (sto) złotych za każdorazowe naruszenie obowiązków opisanych w punkcie 4a, b, c, d,
7. w pozostałym zakresie wnioski stron oddalić,
8. pozostawić wnioskodawcę przy poniesionych kosztach postępowania,

9. pobrać od uczestniczki kwotę 40 (czterdzieści) złotych na rzecz Skarbu Państwa tytułem opłaty od jej wniosku złożonego 18 stycznia 2017 roku.

UZASADNIENIE

Wnioskiem datowanym na dzień 4 maja 2016 roku S. K. wniósł o zmianę ustalonych orzeczeniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie w sprawie o sygn. akt VI Nsm 46/15 jego kontaktów z synem P. B., wnosząc, aby kontakty te odbywały się:

- w co 2 i 4 weekend miesiąca zaczynając od soboty od godziny 10:00 do niedzieli godziny 18:00, poza miejscem swojego zamieszkania, bez obecności uczestniczki postępowania,
- w okresie letnim, 1 tydzień kalendarzowy – od soboty godzina 10:00 do niedzieli godzina 18:00, poza miejscem swojego zamieszkania, bez obecności uczestniczki postępowania,
- w okresie zimowym, 1 tydzień kalendarzowy – od soboty godzina 10:00 do niedzieli godzina 18:00, poza miejscem swojego zamieszkania, bez obecności uczestniczki postępowania,
- w dni świąteczne naprzemiennie z uczestniczką postępowania (święta Bożego Narodzenia w 2016 roku dziecko spędzi z ojcem).

S. K. wniósł również o natychmiastowe przerwanie nagannego zachowania uczestniczki postępowania polegającego na izolowaniu wnioskodawcy od małoletniego dziecka P. B., urodzonego dnia (...) w W., zam. (...)-(...) W., ul. (...) oraz o wyciągnięcie sankcji przewidzianych przepisami prawa wobec uczestniczki postępowania za niezrealizowane kontakty wnioskodawcy w dniach: 12 i 26 grudnia, 13,14, 27, 28 lutego, 12,13, 26,27 marca i 9,10,23 i 24 kwietnia oraz za kontakty zrealizowane w inny sposób niż zostało to określone w postanowieniu Sądu: w dniach 14 i 28 listopada. Wniósł on nadto o zwrot przez uczestniczkę postępowania kosztów poniesionych przez wnioskodawcę na przygotowanie odwiedzin dziecka. S. K. wniósł także o określenie miejsca stałego przebywania dziecka, powołanie biegłego sądowego w celu oceny możliwości sprawowania samodzielnej opieki nad małoletnim dzieckiem przez uczestniczkę postępowania, oceny warunków socjalno-bytowych w jakich dziecko zamieszkuje, oceny stanu zdrowia dziecka i przebytych chorób. Wniósł on nadto o zabezpieczenie jego kontaktów z małoletnim dzieckiem do czasu wydania postanowienia w sprawie składanych wniosków.

W uzasadnieniu wniosku wskazano, że uczestniczka postępowania celowo izoluje dziecko i tym samym wpływa na pogorszenie się więzi emocjonalnej dziecka z ojcem. Wskazano, że nie przestrzega ona postanowienia Sądu z dnia 23.07.2015 r. dotyczącego kontaktów wnioskodawcy z dzieckiem bez jej udziału. Zdaniem wnioskodawcy istnieje ryzyko, że uczestniczka postępowania nadal będzie utrudniała możliwość jego kontaktowania się z małoletnim dzieckiem i wykazuje ona przy tym brak chęci porozumienia się nawet w minimalnym zakresie z wnioskodawcą. Wskazano, że wnioskodawca nie ma ograniczonych praw rodzicielskich ani wobec jego osoby nie zostało postanowione jakiegokolwiek obostrzenie w kontaktowaniu się z dzieckiem. Nadto nie nadużywa on alkoholu, nie zażywa narkotyków, nie jest agresywny i nie wykazuje innych szkodliwych dla dziecka zachowań. Wskazano również, że niezrealizowanie kontaktów i zrealizowanie ich w sposób inny niż zostało to określone w postanowieniu Sądu, świadczy o ignorancji uczestniczki postępowania dla postanowienia Sądu i przepisów prawa. Wnioskodawca w uzasadnieniu wniosku wskazał również, że w związku z przygotowaniem odwiedzin dziecka w dniach 13 lutego i 12 marca poniósł koszty w łącznej kwocie 220,19 zł. Jednocześnie zdaniem wnioskodawcy istnieje podejrzenie, że uczestniczka postępowania będzie chciała zmienić swoje i dziecka miejsce zamieszkania, nie informując o tym wnioskodawcy i całkowicie pozbawić kontaktu ojca z dzieckiem. Odnośnie zaś wniosku w zakresie zmiany ustalonych orzeczeniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie w sprawie o sygn. akt VI Nsm 46/15 kontaktów S. K. z synem P. B., wnioskodawca wskazał, że Sąd wydając ww. postanowienie ustanowił kontakty wnioskodawcy z synem bez udziału jego matki do niepełnych 4 dni w miesiącu, uwzględniając sugestie matki, że dziecko jest za małe i nie jest gotowe na dłuższe przebywanie poza rodzinnym domem. Zdaniem wnioskodawcy dziecko bardzo dobrze znosiło rozłąkę

z matką i jego zdaniem rozszerzenie możliwości zabierania dziecka poza jego miejsce zamieszkania nie wywoła u niego nieprzyjemnych dolegliwości. Wskazano nadto, że uczestniczka postępowania kilkakrotnie informowała wnioskodawcę, że powodem niemożliwości spotkania z dzieckiem jest jej wyjazd wraz z dzieckiem poza miejsce zamieszkania, co może wskazywać, że dziecko jest przyzwyczajone do przebywania poza rodzinnym domem. (k. 2-7 wniosek)

Wnioskiem z dnia 11 lipca 2016 roku pełnomocnik S. K. sprecyzował żądanie wniosku o zmianę ustalonych orzeczeniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie w sprawie o sygn. akt VI Nsm 46/15 kontaktów S. K. z jego synem P. B. w ten sposób, aby:

- koniec każdej weekendowej wizyty małoletniego P. B. u ojca S. K. przypadał na godzinę 18 zamiast dotychczas ustalonej godziny 16;
- wnioskodawca S. K. miał prawo do tygodniowego urlopu letniego i zimowego z małoletnim P. B. bez uczestnictwa matki dziecka w okresie 7 dni sierpnia od pierwszej soboty do niedzieli i pierwszych 7 dni stycznia od pierwszej soboty do niedzieli każdego roku z ustaleniem, że dziecko zostanie odebrane przez ojca z miejsca zamieszkania jego matki w sobotę o godzinie 10 i przekazane matce w miejscu jej zamieszkania w następną niedzielę o godzinie 18;
- ustalić, że w przypadku niezrealizowania kontaktu S. K. z dzieckiem P. B. z przyczyny leżącej po stronie dziecka lub jego matki A. B. kontakt ten automatycznie przenosi się na kolejny weekend;
- ustalić, że dni świąteczne małoletni P. B. będzie spędzał naprzemiennie z wnioskodawcą S. K. i uczestniczką postępowania A. B. z tym, że Święta Bożego Narodzenia w 2016 roku dziecko spędzi z ojcem.

Nadto we wniosku zawarto także wniosek o udzielenie zabezpieczenia kontaktów S. K. z małoletnim synem przez zagrożenie matce dziecka A. B. nakazem zapłaty uiszczenia na rzecz wnioskodawcy S. K. kwoty 600 zł za każde naruszenie przez nią obowiązku wynikającego z postanowienia Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 23 lipca 2015 r. wydanego w sprawie o sygn. akt VI Nsm 46/15 (k.18).

W piśmie z dnia 5 sierpnia 2016 roku pełnomocnik S. K. precyzując wniosek S. K. wskazał, że wnioskodawca wnosi o zmianę kontaktów przez ich rozszerzenie, zaś zakres żądanych kontaktów został określony we wniosku z dnia 11 lipca 2016 roku. (k. 35)

W odpowiedzi na wniosek uczestniczka postępowania A. B., reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wniosła o oddalenie wniosku i zasądzenie od wnioskodawcy na jej rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm prawem przepisanych. W uzasadnieniu odpowiedzi na wniosek wskazano, iż odmowa realizacji przez uczestniczkę postępowania możliwości kontaktów z synem, wynikała z dbania o istotne dobro dziecka i było to działanie w stanie wyższej konieczności. Wskazano, że powzięła ona wiadomość, że istnieje uzasadnione podejrzenie, że wnioskodawca dopuścił się poważnego przestępstwa na szkodę małoletniego syna i dopuszczenie do niekontrolowanych kontaktów wnioskodawcy z synem umożliwiłoby mu kontynuowanie działań na szkodę dziecka. Wskazano także, że dziecko stron jest wystarczająco duże, aby spędzać czas z ojcem, ale według posiadanych przez uczestniczkę informacji, w czasie przebywania dziecka z ojcem, wnioskodawca nie zapewnia mu możliwości korzystania z imprez kulturalnych i rozrywkowych, czego dziecko doświadcza w czasie przebywania z matką. Zdaniem uczestniczki postępowania większą szkodą dla dziecka byłoby narażenie go na niezgodne z prawem działania wnioskodawcy niż wstrzymanie jego kontaktów z dzieckiem do czasu wyjaśnienia sprawy w trybie postępowania karnego. (k. 36-37)

Postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 22 września 2016 roku wydanym w niniejszej sprawie oddalony został wniosek o zabezpieczenie kontaktów S. K. z małoletnim P. B. (k. 49-51). Pełnomocnik S. K. złożył zażalenie na powyższe postanowienie (k. 54). Termin rozpoznania niniejszego zażalenia przez Sąd Okręgowy w Warszawie został wyznaczony na dzień 16 lutego 2017 roku (k. 78).

Pismem z dnia 18 stycznia 2017 roku uczestniczka postępowania A. B., reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika wniosła o umorzenie postępowania w sprawie zabezpieczenia jako bezprzedmiotowego oraz wniosła o zmianę warunków kontaktów wnioskodawcy z synem P. B. ustalonych postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 23 lipca 2015 r. wydanego w sprawie o sygn. akt VI Nsm 46/15 w ten sposób, że kontakty mogą odbywać się w każdą niedzielę, a także po uzgodnieniu z uczestniczką postępowania w inny dzień tygodnia w W., zawsze w obecności uczestniczki postępowania. Wniosła ona także o ustalenie, aby nakazane przez Sąd wspólne wizyty stron u psychologa odbywały się w W., a także o przesłuchanie wskazanych w piśmie świadków na okoliczność stosunku uczestniczki postępowania do dziecka uczestników postępowania (k. 83-84).

Na rozprawie w dniu 26 stycznia 2017 roku pełnomocnik wnioskodawcy poparł wniosek o zmianę kontaktów, natomiast pełnomocnik uczestniczki zajął stanowisko jak w piśmie – tj. odpowiedzi na wniosek oraz wniósł o oddalenie wniosku i uwzględnienie postulatów, aby kontakty w dowolnej ilości odbywały się w W.. Pełnomocnik uczestniczki podtrzymał także wniosek, żeby sąd ustalił wizyty u psychologa w W.. (e-protokół rozprawy z dnia 26 stycznia 2017 roku).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni P. B., ur. (...) w W., zam. (...)-(...) W., ul. (...) pochodzi z nieformalnego związku (...). W trakcie związku rodzice małoletniego mieszkali w W. przy ul. (...) w mieszkaniu A. B.. Po rozstaniu S. K. wrócił do P., gdzie nadal mieszka (okoliczności niesporne).

Postanowieniem tut. Sądu z dnia 23 lipca 2015 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI Nsm 46/15 z wniosku S. K. z udziałem A. B. o ustalenie kontaktów z małoletnim P. B. ustalono kontakty S. K. z jego małoletnim synem P. B. urodzonym (...) w następujący sposób:

a) poczynając od sierpnia 2015 roku w każdą drugą i czwartą sobotę miesiąca poza miejscem zamieszkania dziecka i bez obecności matki w godzinach 10:00-18:00,

b) poczynając od 1 stycznia 2016 roku w każdy drugi i czwarty weekend miesiąca od soboty godzina 10:00 do niedzieli godzina 16:00 poza miejscem zamieszkania dziecka z nocowaniem u ojca z tym że pierwszy taki wyjazd może nastąpić w obecności matki dziecka, a kolejne już bez jej obecności.

W wydanym postanowieniu z dnia 23 lipca 2015 roku zobowiązano również S. K. i A. B. do podjęcia terapii rodzinnej z obowiązkiem spotkań terapeutycznych z psychologiem 2 razy w miesiącu ustalając, że w przypadku konieczności ponoszenia związanych z tym kosztów, koszty te będą ponosiły strony po połowie, zobowiązując każde z rodziców do składania sprawozdań sądowych co 2 miesiące ze swojego uczestnictwa w terapii i uczynionych postępów.

Z wywiadu środowiskowego sporządzonego na potrzeby niniejszego postępowania z dnia 9 września 2016 roku wynika, że małoletni P. B. (5 lat) ma zapewnione warunki do rozwoju i korzysta z zajęć w przedszkolu. Mieszkanie własnościowe A. B., w którym mieszka ona wraz z małoletnim synem i w którym również czasowo od marca 2015 roku mieszka babcia macierzysta małoletniego P. B., posiada powierzchnię 38 m² i składa się z jednego pokoju, kuchni i łazienki. Dziecko ma samodzielne spanie i mieszkanie utrzymane jest we względnym porządku. Z powyższego wywiadu środowiskowego wynika, że pomiędzy rodzicami małoletniego występuje konflikt związany z kontaktami wnioskodawcy z synem (k. 41-42 wywiad środowiskowy).

Wnioskodawca **S. K.** ma 44 lata i pracuje na stanowisku specjalisty. Mieszka w P.. Wskazał, że od 2012 roku stara się podtrzymywać kontakty i więzi rodzinne z dzieckiem. Nie chce on jednak spotykać się z matką dziecka i spotykać się z dzieckiem w jej mieszkaniu, w którym mieszka również babka dziecka. Zdaniem wnioskodawcy w mieszkaniu tym występują nieodpowiednie warunki dla dziecka, gdyż w mieszkaniu jest brudno. Nadto jego zdaniem ubrania jego dziecka są również brudne i nieodpowiednie do jego wieku, w wyniku czego małoletni może mieć problemy z nawiązaniem kontaktów z rówieśnikami. Wnioskodawca przyznał, że obecnie nie utrzymuje kontaktu z uczestniczką postępowania, w związku z jej podejrzeniami o czyny pedofilskie, których miał się on według niej dopuścić

wobec własnego dziecka. Wskazał, iż powyższe postępowanie, w którym występował w charakterze świadka, zostało postępowanie umorzone. Zdaniem wnioskodawcy, z uwagi na odległość jaka dzieli P. od W., trudno jest zorganizować dziecku zajęcia, ugotować obiad i przywieźć dziecko na czas do W., tym bardziej, że przebywa on z dzieckiem jedynie przez trzy dni w miesiącu. Dlatego też chciałby on, aby jego kontakty z dzieckiem były przedłużone w niedzielę do godz. 18:00. Zdaniem wnioskodawcy nie ma on możliwości odebrania dziecka poza weekendami, gdyż często w tygodniu pracuje do godz. 18:00. S. K. wskazał również, że w grudniu i styczniu dwukrotnie miały miejsce jego kontakty z synem i podczas tych kontaktów zabierał dziecko do siebie na weekend. Przyznał również, że uczestniczka postępowania umożliwiła mu kontakty z synem w okresie świątecznym, które przypadały mu w tamtym roku. Wskazał także, że w czasie ferii zimowych chciałby pojechać z dzieckiem na siedem dni do swoich rodziców, którzy mieszkają w pobliżu gór. (e-protokół rozprawy z dnia 26 stycznia 2017 roku).

Uczestniczka postępowania **A. B.** ma 47 lat i jest stanu wolnego – panna, posiada wykształcenie średnie – technik farmacji. Według oświadczenia jest zdrowa i niekarana, nie posiada nałogów. Zatrudniona jest w swoim zawodzie, tj. w aptece. Pracuje w systemie zmianowym, w tym m.in. w drugą i czwartą sobotę miesiąca. Zdarza się, że gdy jest ona w pracy, to babcia dziecka przygotowuje i oddaje małoletniego ojcu. Wskazała również, że zapisała dziecko na zajęcia taneczne, które odbywają się w soboty o godz. 17:00, gdyż nie chciała, aby dziecko chodziło na te zajęcia zmęczone po zajęciach przedszkolnych i wskazała, że trudno byłoby jej przywozić w ciągu tygodnia syna na zajęcia na godzinę 17:00. Wskazała również, że zdjęcia przedstawione przez wnioskodawcę były wykonane przed zmianą aranżacji wnętrza mieszkania. Zdaniem uczestniczki postępowania nie utrudnia ona kontaktów wnioskodawcy z synem. Wskazała, że w grudniu 2016 r. małoletni spędził z ojcem także mikołajki. Uczestniczka postępowania A. B. wyraziła zgodę na to, aby dziecko było przywożone przez wnioskodawcę w niedzielę na godz. 18:00 i zgodziła się na to, aby w przypadku, gdyby zaplanowany kontakt nie odbył się, kontakt ten automatycznie przenosił się na kolejny weekend. Przyznała, że małoletni tęskni za ojcem i wskazała, że nie chce ona tych kontaktów ograniczać. Wskazała także, że jeśli wnioskodawca jest w stanie zawozić dziecko na zajęcia, to niech odwozi dziecko 2-3 godziny później. (e-protokół rozprawy z dnia 26 stycznia 2017 roku, k. 41-42 wywiad środowiskowy).

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Wniosek S. K. należało uwzględnić poprzez ustalenie, że ojciec będzie przywoził syna po kontaktach weekendowych do domu matki w niedzielę na godzinę 18:00, zmieniając w ten sposób postanowienie tutejszego Sądu z 23.07.2015 roku w sprawie V. N. 46/15 w punkcie 1b (pkt 1) oraz poprzez ustalenie, że w przypadku nieodbycia się kontaktów weekendowych z powodów leżących po stronie matki lub dziecka mają się one odbyć w kolejny przypadający weekend (pkt 3).

Podstawą merytoryczną do orzekania o kontaktach stanowią art. 113 – 113⁶ Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego. Artykuł 113 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego stanowi, iż niezależnie od władzy rodzicielskiej rodzice oraz ich dziecko mają prawo i obowiązek utrzymywania ze sobą kontaktów. Kontakty z dzieckiem obejmują w szczególności przebywanie z dzieckiem (odwiedziny, spotkania, zabieranie dziecka poza miejsce jego stałego pobytu) i bezpośrednie porozumiewanie się z nim, utrzymywanie korespondencji, korzystanie z innych środków porozumiewania się na odległość, w tym ze środków komunikacji elektronicznej. Zatem wzajemne kontakty są prawem zarówno rodziców jak i dzieci. Jeżeli dziecko przebywa stale u jednego z rodziców, sposób utrzymywania kontaktów z dzieckiem przez drugiego z nich rodzice określają wspólnie, kierując się dobrem dziecka i biorąc pod uwagę jego rozsądne życzenia; w braku porozumienia rozstrzyga sąd opiekuńczy (art. 113¹ § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego). Sąd opiekuńczy, orzekając w sprawie kontaktów z dzieckiem, może zobowiązać rodziców do określonego postępowania, w szczególności skierować ich do placówek lub specjalistów zajmujących się terapią rodzinną, poradnictwem lub świadczących rodzinie inną stosowną pomoc z jednoczesnym wskazaniem sposobu kontroli wykonania wydanych zarządzeń (art. 113⁴ Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego). Z kolei w myśl art. 113⁵ Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego Sąd opiekuńczy może zmienić rozstrzygnięcie w sprawie kontaktów, jeżeli wymaga tego dobro dziecka.

W niniejszej sprawie zasadnym była zmiana kontaktów ustalonych w poprzednim postanowieniu. Wskazać należało, iż oboje rodzice małoletniego doszli do porozumienia, aby kontakty wnioskodawcy z małoletnim synem P. B. zostały rozszerzone i aby dziecko było przywożone przez wnioskodawcę w niedzielę na godz. 18:00 oraz doszli do porozumienia, aby w przypadku nieodbycia się kontaktów weekendowych z powodów leżących po stronie matki lub dziecka mają się one odbyć w kolejny przypadający weekend.

Sąd przychylił się również do wniosku S. K. dotyczącego rozszerzenia jego kontaktów z synem w okresie świątecznym, ferii i wakacji, ustalając, iż S. K. może opiekować się osobiście małoletnim synem P. B. urodzonym (...) poza miejscem zamieszkania dziecka i bez obecności matki:

a) przez pierwszy tydzień ferii zimowych, w 2017 roku od soboty 11 lutego godzina 10:00 do soboty 18 lutego godzina 18:00,

b) w czasie wakacji letnich w pierwszym tygodniu sierpnia od pierwszej soboty sierpnia godzina 10:00 do następnej soboty godzina 18:00, w roku 2017 r. będzie to od 5 sierpnia do 12 sierpnia,

c) w czasie Ś. Wielkanocy od Niedzieli Wielkanocnej godzina 16:00 do wtorku godzina 16:00,

d) w czasie Świąt Bożego Narodzenia od 25 grudnia godzina 16:00 do 28 grudnia godzina 16:00 (pkt 4 a, b, c, d).

Zdaniem Sądu, z uwagi na to, że małoletni P. B., ur. (...), ma już blisko 6 lat, w związku z czym jest on już w takim wieku, że ojciec małoletniego S. K. może mu zapewnić właściwą opiekę w czasie jego kontaktów z dzieckiem i atrakcyjny wypoczynek w tym czasie. Jako ojciec S. K. jest również zobowiązany, aby uczestniczyć w życiu dziecka i opiekować się małoletnim synem w czasie wolnym od nauki.

Odnosnie zaś dni świątecznych, Sąd podzielił kontakty rodziców dziecka z małoletnim po połowie, w ten sposób, że matka małoletniego jako pierwszoplanowy opiekun dziecka, będzie spędzać z dzieckiem Wigilię i pierwszy dzień Świąt Bożego Narodzenia do godziny 16:00 oraz w czasie Ś. Wielkanocy całą S. Wielkanocną i Niedzielę Wielkanocną do godziny 16:00, natomiast wnioskodawca będzie mógł zabrać dziecko w czasie Świąt Bożego Narodzenia od 25 grudnia od godziny 16:00 do 28 grudnia do godziny 16:00 oraz w czasie Ś. Wielkanocy od Niedzieli Wielkanocnej godzina 16:00 do wtorku godzina 16:00.

Mając na uwadze okoliczność, że rodzice małoletniego P. B. mieszkają w oddalonych od siebie miejscowościach oraz mając na uwadze przede wszystkim występujący między rodzicami małoletniego P. B. brak porozumienia co do określenia miejsca, w którym miałyby odbywać się terapia rodzinna z obowiązkiem spotkań terapeutycznych z psychologiem, do której podjęcia zostali zobowiązali S. K. i A. B. postanowieniem tut. Sądu z dnia 23 lipca 2015 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI Nsm 46/15, należało również sprecyzować powyższe zobowiązanie, ustalając, że spotkania terapeutyczne stron mają odbywać się w W., tj. w miejscu zamieszkania małoletniego oraz matki dziecka, która jest zobowiązana do opieki nad dzieckiem (pkt 2).

W celu zapewnienia prawidłowej realizacji kontaktów Sąd w pkt 5 postanowienia zobowiązał uczestniczkę postępowania A. B. do wydawania ojcu małoletniego na określone niniejszym postanowieniem kontakty.

Zgodnie z treścią art. 598¹⁵ § 1 Kodeksu postępowania cywilnego, jeżeli osoba, pod której pieczęć dziecko pozostaje, nie wykonuje albo niewłaściwie wykonuje obowiązki wynikające z orzeczenia albo z ugody zawartej przed sądem lub przed mediatorem w przedmiocie kontaktów z dzieckiem, sąd opiekuńczy, uwzględniając sytuację majątkową tej osoby, zagrozi jej nakazaniem zapłaty na rzecz osoby uprawnionej do kontaktu z dzieckiem oznaczonej sumy pieniężnej za każde naruszenie obowiązku.

W ocenie Sądu przedstawione przez wnioskodawcę okoliczności, które zostały potwierdzone przez uczestniczkę postępowania, świadczą o niewłaściwym wykonywaniu przez uczestniczkę postępowania obowiązków wynikających z postanowienia tut. Sądu z dnia 23 lipca 2015 roku wydanego w sprawie o sygn. akt VI Nsm 46/15. Z uwagi na powyższe

w pkt 6 postanowienia Sąd postanowił zagrozić A. B. nakazaniem zapłaty na rzecz S. K. kwoty 100 (sto) złotych za każdorazowe naruszenie obowiązków opisanych w punkcie 4 a, b, c, d postanowienia.

W pozostałym zakresie Sąd oddalił wnioski stron.

Stosowanie do art. 520 § 1 Kodeksu postępowania cywilnego, każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie. Mając na uwadze powyższe Sąd pozostawił wnioskodawcę przy poniesionych kosztach postępowania.

Mając na uwadze treść wniosku uczestniczki postępowania A. B. z dnia 18 stycznia 2017 roku, który w ocenie Sądu przekracza ramy odpowiedzi na wniosek i stanowi samoistny wniosek, Sąd nakazał pobrać od uczestniczki kwotę 40 (czterdzieści) złotych na rzecz Skarbu Państwa tytułem opłaty od jej wniosku złożonego 18 stycznia 2017 roku (zgodnie z art. 23 pkt 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych).

Sąd oddalił powyższy wniosek uczestniczki postępowania A. B. z dnia 18 stycznia 2017 roku, uznając, iż zasadnym jest, aby kontakty wnioskodawcy z synem się odbywały, w sposób określony w 1 i 4 niniejszego postanowienia. W ocenie Sądu niezasadnym byłoby ograniczanie powyższych kontaktów oraz, aby te kontakty odbywały się wyłącznie w obecności uczestniczki postępowania.

Z uwagi na powyższe orzeczono jak w sentencji.